

Missioniteated.

1. aastakäit.

Tallinnas, 1922.

№ 1.

Ustuõde- ja wendadele.

Tallinnas ärapeetawal konwerentsil 28—30 juulini 1922 aastal otsustati väljaanda üht weerandaasta missionilehte ainult usuõde- ja wendadele ja sellepärast ei wõi seda lehte mitte müüa ega ka kinkida wõõrastele.

Konwerentsi nõulogu otsustas seda lehte saata kõikidele õde-wendadele ilma maksuta; seega saawad kõik liikmed wõimaluse missioniteateid lugeda

Edasi otsustati, et meie teeme eesolewa aasta jooksul iseäralisi jõupingutusi selleks, et saada „kõiki koguduselehtmeid igal hingamispäewal h. p. kooliisi osawõtmisele.“ Püüdle sellepärast igauks seda ettepanekut täita, ise h. p. koolis käies ja j uks ka teisi ülesõhutada.

Weel otsustati wastu wõtta generaalkonwerentsi ettepaneku, et koguduste kassapidajad iga kuu igul (kõige hiljem iga kuu 10-ks päewaks) saadawad meie lehtkorralduse kontoris kõik iga kuu jooksul sissetulnud kümnes, hingamise päewa kooli ja teised anded.

Edasi wõtsid saadikud wastu ettepaneku, et meie, alates esimesest oktoobrist 1922, seame siise piiblikursuse noortele ja sellepärast paneme ette korraldada piiblikasid igas noorjoo ühingus.

Weel tehti otsusiks, et meie, kokkukõlas Unionkonwerentsi ettepanekuga, peame ära ühe noorjoo päewa hingamise päewal 11 nowembril ja sellele järgnema nädala-esimese päewa määrame üheks iseäraliseks kirjanuse lalalilootamise päewaks noorte poolt. Meie saadame teile programmi 11. now. hingamise päewaks ja paneme teile ette, selle järele talitada. Sellest teatame edaspidi

rohkem. Kõikidele õde-wendadele paneme südame pääle teha kõik, mis wõimalik. Konwerentsi ettepanekute teostamiseks.

Et sügise ja sellejärele ka talw on tulemas, siis tahaksin iseäranis kõikide südame pääle panna, et kõik liikmed wõtaksid osa „Ede Sõnumi“ lalalilootamiseks wõimalikult aastatellijaid wõtta püüdes, kui ka ühtki numbrid müües.

Sedasama tuletan ka teile meele, meie teise kirjanuse kohta.

Pidage meeles õde-wennad Kristuse sõnu: „Mina pean tegema selle tegusid, kes mind on läkitanud, nii kaua kui päew on; õõ tuleb millal ütaksi ei wõi midagi teha.“ Joan 9, 4.

Jumala õnnistust joomib teile kõikidele, teie kaaswend õndsas lootuses: A. C. Bergerjen.

Üleskutse toimetuse poolt.

„Aga need seitsekümmend tulid rõõmuga tagasi ja ütlesid: Issand, kurjod waimudki on meie meelewalla all sinu nimel.“ Luk. 10, 17.

Waevalt leidub pühas kirjas lauseid Jumala meeste suust, mis suuremat rõõmu awaldawad, kui eelolewad sõnad. Need teated jutustawad wõidust inimesesoo kõigemihafema waentase üle. Kristus oli oma jüngerid kakschaamal väljasaatnud, ja nüüd tulwad nad enda teeretsult tagasi ja esimisel wõimalusel kogusid nad kõhe kotsu, et läbielatub rõõmuse ja ka kurbbusest, kui seda juhtus olema, ühilest osa wõtta. Kristuse isik oli alati nende koosolekute keskpunkt, kelle ligiolet neid iseäranis rõõmustas ja julgustas. Jüngerite ütetus oli, et „kurjod waimudki on meie meelewalla all sinu n i m e l.“ Kuid see auhit eesõigus, kus kõik jüng-

rib võisid üheskoos läia ja olla, ei kestnud kaua. Peagi said nad Kristusele uue ja hoopis teistsuguse läsu, kui kõik esimised olid olnud ja see oli: „Minge kogu maailma ja kuulutage armuõpetust kõige loomale.“ See käsk võttis neilt nüüd filiaalsete sagedaste loostamise aulise võimaluse.

Kui Kristus, kui nähtav isik, nende seast pidi lahutama, siis ühendas ta — jüngerite südamlikult soovi meelespidades — kogu selle töölefaate käsuga ka isotuse: „Ja waata, mina olen igapäev teie juures maailma otsant.“ Ja edasi: „Mina ei taha teid mitte waeseks lapsiks jätta; mina tulen teie juure.“ „Rahu jätan mina teile, oma rahu annan ma teile; mina ei anna teile mitte, nõnda kui maailm annab. Teie süda ärge ehmatagu ega saagu mitte araks.“ Joan. 14, 18, 27.

Selle töötatud Waimu ligioletu mõju sai peagi jüngerite seas avalikuks; töö edenes ja jüngerite hulk kasvas. Nõmusest sätendawate filmadega rändasid truud sulased läbi maade, teades, et püha Waim neid alati saadab ja juhatab.

Kuid igatsus, sagedase kookolemise järele isesest, ei kustunud nende hingest, mis nüüd jüngerite hulga kasvamise ja tööpõllu laienemise tagajärjel ainult harwa ja siiski veel wähesel arwul, võimalik oli, et Jumala imetöödest jutustada ja wastastiku üksteist kinnitada.

Et seda igatsust rahuldada, selleks käisid siis apostolid kogudusi mööda ümber, südamlikke terwitusi ühest kogudusest teise wiles ja jutustades, et ka siis niisama, kui ajal, kus Kristus nähtawalt maopääl elas ja kus neil kõigil võimalik oli, korraga oma meistri ümber wiibida, „kirjand waimud nende meelewilla all olid tema nimel“. Kui aga mõnel wennal isiklikult wõimata oli ringi reisisda ja oma kaaswõitlejate ette ilmuda, siis saatis ta oma isiku asemel, kirja wõi „raamatu“.

Paulus, kelle wabadust wangimajad wäga palju takistasid, on iseäranis ohtralt seda wõimalust tarwitanud ja rohkem raamatuid kirjutanud, kui keegi teine apostolistest. Nii sagedasti oli tema ainjam wõimalus ainult kirjalikult kaaswõitlejatega mõtteid wahetada. Tema asemel reisisid, teiste isikute käte läbi sagedasti tema kirjad kõiki kogudusi mööda ümber, ja nende kirjade lõpul oli tema soow järgnewalt awaldatud: „Mina wanutan teid Jofanda juures, et see raamat kõigi

püha wendade ette peab loetama“. 1. Tess. 5, 27. Ja edasi kirjutab ta Kaloesuse kogudusele: „Deretage wendi, kes Laodikeas on. . . Ja kui see raamat teie juures on saanud loetud, siis saate, et see ka Laodikea koguduses loetaks, ja et ka teie seda loete, mis Laodikeast on“. Kol. 4, 16.

Sellest näeme, kui suurt lugu Jumala rahwas minewikus kirjalikubest teadest pidas ja et sel wiisil läbitäimise wõimalus isiklike kokusaamise aset pidi täitma.

Meie elame ajal, kus apostolitele antud käsk: „Minge kõik maailma“, weel kindlama kuju on omandanud ja mille lõpulewiimise kohta Kristus Matt. 24, 14. ütles: „Ja sedasinast kuningriigi armuõpetust peab kuulutatama kõiges maailmas.“

Täna on Ünnistegija auline soow täidemine misel ja Jumala rahwast, kellel üks süda, meel ja lootus on, leidub kõigis maajagudes.

Et aga ka praegused usklikud kõik jüngerite sarnaselt „inimesed“ on, siis on ka neil samad soowid ja igatsused. Üks meie tähtsamatest soowidest on küll see, et meie tahaksime sagedasti kõik üle maailma üheskoos olla ja teada saada, kuulda, kaasaelada ja tunda teiste kaaswõitlejate läbielu.

See on meil praegu ainult kirja wõi trükitel wõimalik. Waewalt suudame endale ettekujutada, meie wiletsat seisukorda ja mahajäätud oletu tunnet, kui meil pünduks wõimalus kirjateel läbitäimise ja mõtewahetamise wõimalus.

Jumal on selleks inimesele tartuse annud ja täna wõime kirja ja trükitel kõige maade usklikudega mõtteid wahetada, nagu wanast need seisukümend, kes Kristuse ümber kokkukogusid ja üksteisele Jumala imetöödest jutustasid.

Ka wäikeses Eesti Wõbariigis elab launis kogu usklikka ja „Missionsiteadete“ eesmärk on sellel maaalal asuwate Jumala töö sees ühemeelsete usklikude käskjalaks olla, mille abil igale liikmele wõimalus esineb, oma kaaswõitlejate wastu rääkida usu ja koguduse elu sisetest asjadest ja edust.

Pühame kõik seda eesõigust tarwitada, iseäranis aga need, kelle elukutses missiooni töö on, olgu see ewangeljumi kuulutamises ehk kirjanuse laialilaotamises, meelespidades mis on kirjutatud Op. s. 25, 25: „Nõnda kui külm wesi on wäsinud hingele, nõnda on head sõnumid laugelt maalt.“

Kõikidele Jumala õnnistust soovides.

Teie laasvõitleja Jumala tões:

M. Värengrub.

Üksmeel ja kogudusest lugupidamine.

Kristuse palve peamõte ja siht oli see, et tema järgid üks oleksid otsekui tema ja ta Isa üks olib — eraldatud ja iseseisvob oma isiku poolest, kuid üks plaanides ja nõupidamistes. Joon. 17, 20—22.

Selle ühenduse mõt üksuse teling on kogubus, rajatud ühele alusele, nimelt: „Apostlite ja prohvetite raja pääle, kus Jeesus Kristus ise nurgakivi on, kelle sees kõik hoone on kokkukõlbitud ja laswab pühaks Jumala templiks Jeesanda sees; kelle sees ta teid ühtlasi ülesehitatakse Jumala eluasemeks Waimu sees“.

„Kristus on koguduse pea“. Tema on jumalt keskpunkt kelle ümber kõik muu element (ollus) keerleb. Tema tahtmine juhib, tema Waim juhatab iga ühtikut isikut. Ei mõi olla mingit lahkmeelt, mingit lahkhell kokkukõlbitises töötamises, sest kõik loonduwab ja liituwab kokku ühe juhtiva jõuallikasse. Iga lahkmeel näitab, et ühendus juhtiva pea ja ühe mõi rohkema liikmete wahel on katkenud. Ew. 4, „1—3; 4, 80—82; 5, 12; 1. Peetr. 3, 8—11.

Kristus peab oma kogudust suure lugupidamises ja aus: „Ei miski muu, sin maailmas ole nii kallis Jumale, kui tema kogubus.“ — „Tunn.“ 7. kõide, lht. 242. 243.

„Kristuse kogubus, nii nõrk ja puudulik, kui ta mõib olla, on ainus maa pääl, kellest ta kõige rohkem lugu peab.“ Pea konverentfi aruanne 1898 aastal lht. 408.

Meie ei tarwitse enda usaldust Jumala wastu ilalgi kaotada. Diglane Rohtunil ei laska tagasi lebdagi, kes tema juure tuleb rufuspeksitud jädamega. Tema tunneb rohkem rõõmu oma koguduse üle, kes mõitleb, kufatuste wastu sin all maa peal, kui wägewate ja auulistest inglil hullade üle, kes tema aujärke ümbritsewad.

„Mitte ükski tõsine palwetaja ei lähe kaduma“. E. G. White, „Aja Märgit“ 15. sept. 1898 a.

Kes teie külge puutub, see puutub tema fil-matera külge.“ Gal. 2,12.

Jumala ärawalitub on kallib tema südamele. . . Jumal armastab oma lapsi lõpmata armastusega. Kõige kallim asi temale sin maa-pääl on tema kogubus.“ „Kristuse tähendamise sõnad“, lht. 165. 166

Suna meie lõpule läheneme on koguduse lord wäga tarwikil.

„Hes tunnistuses mis antud 23. detf. 1860 meie loeme: „Kui meie läheneme lõpuajale, saatan tuleb alla suure wäega, teades, et ta aeg lähitene on. Jseäransis harjutab ta oma wäge ülejäanute pääle. Tema saab nende wastu sõdima ja pühab neid lahutada ja laiati pillata et nad saaksid nõdraks ja ärawõidetud. Jumala rahwas peab liituma mõislikult ja peawad olema ühendub oma jõupingutustes. Mendel peab olema üks meel ja üks otsus, siis nende jõupingutused ei ole mitte selleks, et laiati pillata: waid aitawad tugewalt praeguse aja tõe tööd ülesehitada. Korra peab tähelepandama ja ühendus peab olema, et korra pidada, ehk wastasel korral saatan saab wõimuse. (Tunn. Kog. 1 anne lht. 210).

Tunnistuses M 14. wäljaantud 1868 meie loeme:

„Wida ligemalt meie inglite sõjawäe kokku-kõlale ja korrale järele teeme, seda eburikkamalt saawad taewaliste saadikute jõupingutused meie kasuks olema. Kui meie ei näe kokkukõlali-ke tööd tähtsust ja oleme korratud, distsipliinita ja organiseerimata meie tegewuse kurjis, siis inglil, kes on täieliselt organiseeritud ja liiguwad täielises korras, ei mõi mitte meie heats eburikkalt töötada. Nemad pödrawad kur-walt ära, sest nad ei ole mitte õigustatud õnnis-tama segadust, korratust ja lahutust“.

„Jumal ei ole mitte segase asja waid rahu Jumal.“

„Tunnistused kog.“ 9 anne, lht. 258.

„Oh kuidas saatan rõõmustata, kui te wal lorda lähels oma jõupingutuste läbi selle rahwa hulla tungida ja lahutada tööd, ajal kui täieline organi-fatsioon on tarwiline ja saab olema kõige suurim jõud wale ülestõusmiste ära hoidmiseks“.

ja nõudmistega tagasihoidlikumiseks mis ei ole õigustatud Jumala sõnas. Meie tahame hoida reabkirge, et pea mitte organisatsioonide süsteemi ja korra maha kiskumiseks olema, mis on targa ja hoolsa töö tõttu äärmiselt ohtlik.

„Mõned on edendanud mõtet, et kui meie lähene lõpu ajale, siis võib iga Jumala-laps talitada, ärarippumata igasugusest usulisest organisatsioonist. Aga mind on õpetatud Jeesuse poolt, et selles töös ei ole niisugust asja, et ükski mees võiks olla iseseisev. Taeva täht on korra, (seaduse) all, ühetelise päale mõjutades Jumala tahtmist tegema, oma ülesandest sõnatumult, seaduse alla andes, mis nende tegevust kontrollib. Ja selleks, et Jeesuse töös võiks edendada terwelt ja kindlalt, peab tema rahvas kokkuleppema. „See ei ole mitte hea tundemärk et inimesed (mehed) tõrguwad ühineda oma vendadega, ja peavad paremaks üksi talitada.“ 9 anne. 191. 192.

Seeleavad tunnistused on Jeesus annud Seitsemenda p. Adventistidele käesoleva aja jaoks, sest ta nägi, et sellekohane hädaohut saab ähvardama kogudust. Kui Jeesus hüüab, siis tema lambad kuulavad tema healt ja peab olema üks lani (üks kogudus) ja üks karjane. Joan. 10, 3 16

Teie vend N. C. Bergerfen.

Inimesed majapidajana Jumala waranduse üle.

„Aga Jeesus ütles: „Kes on nüüd üks ustaw ja mõistlik majapidaja, keda isand oma pere üle paneb, neile seatud ajal rooga andma? Onnis on see sulane, keda isand tülles nõnda leiab tegewat! Tõesti, mina ütlen, et ta keda kõigi oma wara üle paneb.“ Lut. 12, 42—44.

Jumal tahab et kõik inimesed ustawad oleksid, „Aga peale selle, siis küsitakse majapidaja läest, et igakõik peab truu olema.“ 1. Kor. 4, 2.

Kas kõikidelt inimestelt, kelle kätte Jumal oma waranduse on annud, ka selle üle aru nõutakse? Kindlasti. Kristus õpetab seda selgesti.

„Sest nõnda kui üks inimene, kes wõõrale maale läks, oma sulased kutsus ja andis oma waranduse nende kätte. . . Aga pika aja pärast tuli nende sulaste isand ja pidas aru

nendega. Siis tuli tema juure see, kes oli wiis talenti saanud ja pani weel teist wiis talenti kõrwa ja ütles: „Isand, sina oled mulle wiis talenti kätte annud; waata mina olen nendega teist wiis kasuts saanud.“

Siis ütles tema isand tema wastu: „See on hea, sina hea ustaw sulane, sina oled piisku üle ustaw olnud, mina tahan sind palju üle panna; mine oma isanda rõõmu sisse.“ Da et kõik inimesed, kui nad lord kõige maailma koostumist ja ees seisawad, võiksid neid sõnu tema suust kuulda!

Et aga kõik sulased ustawad ei ole, näitab seesama tähendamise sõna. „Siis tuli tema juure ka see, kes ühe talenti oli saanud ja ütles: „Isand ma tundsin sind ühe kõwa inimese olewat, sina löidab, kus sa ep ole külwanud ja kogub kokku sealt, kus sa ep ole wälja wisanud, ja mina kartsin ja lätsin ära ja matsin sinu talenti maha; waata, siin on sul su oma.“

Nende kahesuguste sulaste läbi wõrrelakse kahesuguseid inimesi maa pääl. Mõned austawad Jumalat ja tunnistawad teda kõigi asjade omanikult maapääl, saanud talentidest osa temale tagast makstes. Teised peawad aga ennast kõigi asjade peremeesteks, ilma ühtegi ülewõimu tunnistamata ja seda teoga näitamata, et nemad, kõigi sellega mis neil on, kellestki ärarippuwad oleksid.

Mida aga nõuab nüüd Jeesus oma sulastelt, kellele ta talentid kätteusaldanud?

Kas me selleks Jumala sõna wastata.

1. Moos. 2, 8—17 on öeldud: „Ja Jehowa Jumal ehitas rohuaja Edeni päewatõusmise poole ja pani sinna inimese, keda ta oli walmistanud. Ja Jumal laskis maast tõusta kõik sugu puud, mis armsad olid pealt näha ja hea neist süüa, ja elu puu lest aeda ja hea ja kurja tundmise puu. . . Ja Jehowa Jumal wõttis inimese ja pani teda Edeni aeda seba harrima ja seba hoidma. Ja Jehowa Jumal laskis inimesi ja ütles: Kõigist aia puist võib sa süüa, aga hea ja kurja tundmise puust ei pea sa mitte sööma; sest mill päewal sina seist sööd pead sa surma surema.“

Meist salmidest näeme et loobuse omanik oli kõik loobuse täius inimese kätte annud; ainult üks puu ja selle will olid wäljaarwatud ja sellele karwitamine koguni surma nuhtluse all keelatud.

Enimesele oli eluwõimalus ontud sõnakuulmise tingimisel; aga nemad langesid sõnakuulmatusse.

1. Mof. 3, 6. Sellepärast said nad surmale saagiks. „Aga Adamole ütles tema: Et sa oled kuulnud oma naise sõna ja sõdnud puust, kellest ma sind kästisin ja ütlesin: Sina ei pea mitte sest sõdmo; ära neetud on maa sinu pärast, waewaga pead sa sest sõdmo kõig: oma elu aja. Sa libuwitlu ja oh kaid peab ta sull: kaswata ma senni kui ta jälle mullaks ta d, sest iselamast oled sa sõdud; sest sina oled põrm ja pead jälle põrmuks taama.“ 1. Mof. 3, 17—19.

Neist kirjalohetdest näeme kui tõsiselt Jumal oma sõna täitmist nõuab. Sõnakuulmatuse tagajärg oli ihulil waew ja lõpuks surm. Adama lohta on õeldud et tema elas 930 aastat ja suri. Ka täna on weel surm patu pall. Rom. 6, 23. Need asjad on meie hoiatusels älestkirjutatud. 1. Kor. 10, 11. Nagu teada, ei ole hea- ja kurjatundmise puu enam maa pääi; aga Jumal ei ole ta praegu inimest ilma läbitaksetwita jätnud. Tarwis ainult lugeda, mis Isand sellele sulasele ütles, kellele ta ühe talendi oli annud (Matt. 25, 24—27), ja meie leiame, et Jumal igalt sulaselt oma aja nõuab, mis meie siin järgnewolt tahame rohlem tähele panna. (Järgneb.)

Soiatused prohwetikuulutuse Waimu poolt, antud meie ajajooks.

Jumal on oma koguduse teinud walguselandsjaks maapääl ja koguduse läbi awalda tema oma nõu ja tahtmist. Tema ei anna ilalgi ühelegi oma teenritest läbielamist, mis oleks koguduse läbielamistest ärarippumata wõi teisiisugune, wõi koguni koguduse mõtetega wostolus. Ka ei ei anna tema ühelegi isikule iseseiswalt, kogudusesse puutuwat tema tahtmise tundmist, jääjuures kogudust, mis Kristuse ihu on, selle lohta teadmata olekusse jättes. Oma eeknagemises toob tema oma teenrid lähedaske ühendusesse oma kogudusega, et neil oleks wähem eneseusaldust ja nad rohlem teisi usaldaksid, keda tema oma töö edendamises juhatab.

Koguduses on alati niisuguseid mehi olnud, kes isikliski iseseiswust püüdsid omandada. Waistab, et neil wõimata on tunda, et waimline ärarippumatus inimliski tõdriista kergesti eneseusaldmise kalduwusele saadab ja enam isiklise oisustamise põhjale ehitada püüab, kui et oma wendade nõust ja oisufest lüguapidada, isearanis weel nende oisufest keda Jumal oma koguduse juhatamiseks on kutsunud.

Jumal on oma kogudusele isearalise autoriteedi ja wäe annud, mida keegi pole õigustatud tähelepanemata jätma ja põlgama; sest kes seda teeb, see põlgab Jumala häält.

Needfiinatseb, kes kalduwad oma enese oisufest mõõuandwateks pidama, on tõsises hädaohus. See on saatona läbitaalutud püde, niisuguseid teistest lahutamisele saata, kes walguselandsjad on, kelle läbi Jumal oma töö ülesehitamise ja laialilaotamise on teostanud.

Niisuguseid tähelepanemata jätta wõi põlata, keda Jumal on kutsunud kaudma juhatusse wastutamist ühendatult töe edasikandmisega, tähendats neid abinõusid ärabeita, mida Jumal oma kogudusele abiks, julgustusels ja kinnituseks on seadnud.

Iga tödline Isanda tööl, kes neid abinõud kõrwale heidab, ja kes mõtleb, et tema walgustus peab tulema ois Jumalalt ja ei kellegi teise läbi, saadab ennast teega seifukohale milles teba häda oht ähwardab, waenlastest petetud ja häwitatud saada.

Jumal on oma tarkuses selleks eelhoollitust teinud, et läheda ühenduse läbi, mis kõldest usklikudest peab saama ülewelhoitud, kristlane kristlasega ja kogubus kogubusega peaksid olema ühendatud. Sel wiisil ou inimliski tõdriistal wõimalik Jumalaga ühes koos tödada. Iga tödõud on siis püha Waimu mõju all ja kõil usklikud saawad siis organiseeritud ja hästijuhatatud püdetes ühendatult, maailmale Jumala armu rõõmusõnumid kuulutama.“

(Ap. teod, lht. 158. 159). E. G. White.

„Ma nägin, et mõned waimliski närisfid. Nemad panid üks aeg oma wendi tähele, et neid õige tee pääl hoida — nemad on iga elikliski tähelepannud, et neile raskusi jännitada.“

Sel ajal, kui nad seda tegid, ei olnud nende mõtled mitte Jumala, ei taewa ega töe pääle juhitud, waid sinna, kuhu saatan tahab: kellegi teise pääle. Nende hinged jäid hooletusesse; wäga harwa näewad wõi tunnewad nad oma enese wigu; sest neil oli ju küllalt tegemist olnud teiste wigasid tähelepanna ja ei ole selle aja sees korragi oma hingelugu tähelepannud wõi oma südant läbitatsunud. Ma nägin, et nii mõnegi meeoleu koguduses ei olnud õiges sihis. Oli isearoliski iseloome, kellel olid nende eneste mõistad wõi waated, et seeläbi omi wendi hullamõista.

Ja kui mõned nendega lohe ühel nõul ei olnud, siis jännitos see lohe raskusi.

Mõned on sääski kurnanud ja lamelid alla neelanud. (Tunnist. kog. 1. anne lht 145. 144).

Uhtelugu tuleb ülesse wettefoid gruppest, kes usuwad, et Jumal ainult armult wähefetege on, nende hoopis laialtipillatutega, ja nende püüd on seda ärarikluda ja laialtipillata, mis Jumala mehed ülesehitawad. Rahutumad waimud, kes alati midagi uut näha ja uskuda tahawad, ilmuwad järjekindlalt esile, ühed siin ja teised seal ja kõil teewad ühte isearaliski tööd waenlaste jaoks, seal juures tõendades, et töde nende käes on.

Nemad seifawad lahus sellest rahwast, keda Jumal juhatab ja edendab ja kelle läbi tema oma suure töö teostab.

Nemad awaldawad järjekindlalt kartust, et hingamisepäewa pidajate kogudus olla maailma farafasels saanud; kuid waewalt iga kaks isikut nendest on oma waadetes ühel nõul.

Need inimesed ei tea isegi, mida nad tõelikult usuvad, wõi oma usu põhjuseid.

Nemad õpiwad alati ja ei tule ilalgi tõe tundmisele. Keegi tõuseb ülesse elnwa waadetega ja tõendustega, wõlbes, et Jumal olla teba saatnud aulise, uue waatusega ja et nüüd kõit pidada usluma, mis tema ütleb. Mõned, kes oma usu pääle ei ole weel küllalt kindustatud ja ei taha kõigis koguduse nõu kuulda, waid sinna-tänna jooferwad ilma ankruta, millele ennast toetada, wõtawad seda õpetuselt wastu. Jumal on mehi juhatanud, kes on aastate jooksul töötanud, ja kes walmis olid igasugusele õhwile; kes on häda läbilannatanud ja läbilastumistele wastuseisnud, et seda tõe maailma ette kanda ja kes oma tõe-liku ülespidamisega tõewalbasid seda häbi, mis (fanaatikkerid) hullustasid Jumala töö pääle on saatnud. Nemad on igasuguste raskuste wastu pörlanud. Nemad on ööd ja päewad tööd teinud, uuriwes meie usu tõendust, et sellega tõe tema puhtuses ja lohkulõikiselt ettetuua wõits, et igale wastuwoolule wastuseista. Matine töö ja waimilised läbilastumised on, ühenduses selle suure tööga, enam kui ühe terwise häwitunud ja nende juuffed enneaegu halliks teinud. Nende jõud ei ole mitte kuluta kulutatud.

Tseifelt poost on aga jälle need, kes ei ole nende auliste tõebe efiteloomiseks töötanud, pärafi juuretunud ja mõned tõe-punktid ühes hingamisepäewa tõeaga wastu wõtnud ja ainsam tänu selle tõe eest, mis nemad waewa nägemata, walmist, eest leidfid ja mis efitimistele nii palju waewa walmis, on see, et ülestõusta ja Kora Datani ja Abirami taoliseid neid laita, kelle pääle Jumal oma töö juhatusel koorma on pannud.

Jumal on omi lapsi õnnistanud, kes on tema teedtasandawa ettenägewuse järele edasi läinud. Tema on ühe rahwa igasugusest rahwastlasest wälajatoonud ja tõe alusele asetanud. Kuid lähelepannes kõiki tõendust, et Jumal on seda korraldust juhatanud, on ja saab istsa neid olema, kes kõik hingamisepäewa peawad, aga kogudusest eraldi elawad, usuvad ja teowad, nagu see nende meelega on.

Tunnist. I anne lht. 417—420 C. G. White.

Generaal-konwerents.

Jumal on mulle sageasti nähtanud, et ühegi inimese oisus ei pea üffiku inimese alla alandatud

saama. Ilalgi ei pea ühe ainsama, ega ka mõningate, meeste oisus küllalt targaks ja otstarbekohaseks saama peetud, et tööd juhtida ja wõlba, misuguse plaani järele peab käidama. Kuid aga generaal-konwerentsil kõigist maailmajagudest kokkutogunud wendade oisus siab täidesaadetud, siis ei pea mitte isiklise oisusest kangekaelselt kinni peetama, waid need peab mahajäätama.

Ilalgi ei pea üffik tööline kangekaelselt oma isiklise seisukohast kinnipidamist üheks moorusels, (hääks lombeks) pidama, kui tema oisus wastu läib koguhätsuse otsusele.

Mõnikord, kui üks wäikene meestegrupe, kelle kätte üleüldise töö juhtus usaldatud, püüdis generaal-konwerentsi nimele plaanisi käidewita, mis hääd ei olnud ja wõlefid Jumala tööd talitanud, olen mina ütelnud, et mina seda generaal-konwerentsi, mis efitatud arwu poolt wähestest meestest, mitte enam Jumala hääleks ei wõi pidada.

Sellega aga ei ole mitte öeldud, et ühe generaal-konwerentsi oisust, mis toos on dieeti walitud meestest kõigist põllusadest, ei peaks kuulda wõetama. Jumal on seda nõnda seadnud, et tema koguduse efitajad, mis kõigist maailmajagudest kokkutulnud, wõiwad teguwõimu omandajad olla, kui nemad generaal-konwerentsi pidamiseks kokku tulewad. Wiga, millesse mõningad kalduwad satuma, on selles, et ühe mehe eht ühe wäikse grupe mõistuse hõleks usaldakse, see täieline teguwõimu mõõt, mis Jumal kogu oma rahwa efitajate kätte on usaldanud, generaal-konwerentsi otsustes ja hääleks, kes selleks kokkutogunud, et oma töö kaswamiseks ja edendamiseks nõu pidada.

Tunnist. kog. IX anne lht. 257—261.

Koguduse wanem.

Soolikas iseloomu omaduste uurimine, mis igal koguduse wanemal peab olema, ja wastutus nii Jumala kui inimeste ees, nagu juba Jumala sõna Siituse raamatus 1, 6—9 ja 1. Tim. 2—7 kirjeldab, ei meelita küll wist kedagi seda ammetit omale himutama: waid iga üks, kes selle ammeti tõsidusest Jumala töös, dieite aru saab, tunneb ära oma nõtra ja kõlbmata olekut nende ülesannete täitmiseks, niisama ka hädaftarwilikkust. Jumalaga lähedas ühenduses olla. Kui keegi an laimata, ühe naise mees, kellel usklikud lapsed on, kelle peale ei ole kaetust õnnetuma elu pärafi, ja kes ei ole kangekaelsed. Seit ülewatata peab olema laimata, kui Jumala majapidaja, ei mitte kes teennast täis mitte ärwihane, ei mitte joodik, ei mitte taplik, ei mitte roppu kasu püüdjä; waid wõdraste wastuwõtija, kes hepp armastab mõistlik, õige, püha, kasin, kes kinni peab usstawalt sõnast minu õpetuse järele, et ta wõiks wägew olla nii hästi manifestama terwe õpetuse läbi, kui ta neid, kes wasturäägijad on, noomima. Siitus 1, 6—9.

Geepärafi peab koguduse ülewaataja olema laimata, ühe naise mees, kasin, mõistlik, puhtaste ehitatud, wõdraste wastuwõtija, kes kõlbab õpetama; ei mitte joodik, ei mitte taplik, ei mitte wapu kasu püüdja.

Gesti Liidu konverentsi 1921 a. tulu- ja kuluarve.

Käimuse käimused	199,056, 16	Käimused	995,280, 78
Loetlusfond	39,811, 20	Korjandused	21,623, 45
Inventaari kuluarve	2542, 95		
Kulud	283,661, 05		
Dalgad	330,987, 45		
Alasta tulu	160,845, 42		
	<hr/>		<hr/>
	1,016,904, 23		1,016,904, 23

Geisuford 31. detsembril 1921.

Rahafais	2,599,443, 21	Roolifond	100,471, 00
Inventaar	22,886, 55	Abiandmise fond	8,772, 90
Välisraha	1,578, 82	Konf. toetusfond	803, 25
Väärtesjad	2,645, 00	Chitusfond	1,377,226, 00
		Skandin. Union	646,715, 56
		Kontsert saal	10,394, 45
		Kapitaal	$\frac{1}{1}$ —321,325, 00
		Tulu	160,845, 42
			<hr/>
			482,170, 42
	<hr/>		<hr/>
Emf. 2,626,553, 58		Emf. 2,626,553, 58	

Gesti Liidu Traktaadiühing 1921 a. tulu- ja kuluarve.

Inventaari kuluarve	2,561, 80	Raamat. makstav arve	108,521, 50
Kulud	156,830, 80	Traktaat. makstav arve	295,449, 50
Dalgad	101,304, 69	"Noorte Söber"	43,101, 00
Alasta-tulu	412,532, 21	"Ede Sõnumid"	203,276, 00
		S. p. l. õpetütid	22,881, 50
			<hr/>
			Emf. 673,229, 50
	<hr/>		<hr/>
Emf. 673,229, 50		Emf. 673,229, 50	

Geisuford 31. detsembril 1921.

Rahafais	999,413, 36	"Suure Wõitluse" fond	211,850, 00
Mitmesugused wõlgnikud	542,857, 25	Mitmesug. wõlandudjad	25,236, 62
Eadus:		Kapitaal	$\frac{1}{1}$ —212,708, 00
Raamatuid	609,620, 00	Dea-konverentfi	
Traktaate	776,041, 00	annetus raama-	
"Roorte Söber"	9,320, 00	tutena	2,113,499, 00
"Eda Sõnumid"	15,518, 00	Tulu	412,532, 21
	1,410,499, 00		<hr/>
Inventaar	23,056, 22		2,738,739, 21
			<hr/>
	<hr/>		<hr/>
Emf. 2,975,825, 83		Emf. 2,975,825, 83	

Meie palwepäewad

algawad 30-mal detf. j. a. ja lõpewad 6. jaan. 1923 a. „Lugemise Palwepäewadel“
ja abetaakse kogudustelele maksuta. Rohket Isjanda õnnistust palwepäewadeis soowides
Teie w. Isjandas M. B.

Wäljaandja: „Geisim. päewa Adwentistid Gesti Liit.“ Tallinnas, Snur Rompašna t. № 27, krt 12.
Wastutaw toimetaja; M. Wärengrub, Narwas, Posti t. № 48, krt. 5.